

C/2025/269

20.1.2025

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2024 r. – Modul University Vienna/Komisja i HADEA

(Sprawa T-570/24)

(C/2025/269)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Modul University Vienna GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: V. Łuszcz i G. Illés, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska, Europejska Agencja Wykonawcza ds. Zdrowia i Cyfryzacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zawartej w wiadomości elektronicznej HADEA z dnia 23 sierpnia 2024 r. decyzji HADEA i Komisji o zastosowaniu wobec skarżącej art. 2 ust. 2 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2506 z dnia 15 grudnia 2022 r. ⁽¹⁾, skierowanej do zarządzającego wsparciem badań i transferu wiedzy strony skarżącej;
- stwierdzenie na podstawie art. 277 TFUE, że art. 2 ust. 2 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2506 jest nieważny i nie ma w stosunku do niej zastosowania;
- tytułem żądania ewentualnego wobec żądania pierwszego – stwierdzenie nieważności zawartej w wiadomości elektronicznej HADEA z dnia 23 sierpnia 2024 r. decyzji HADEA i Komisji o zastosowaniu wobec skarżącej art. 2 ust. 2 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2506 w odniesieniu do projektu DEPLOYTOUR, skierowanej do zarządzającego wsparciem badań i transferu wiedzy strony skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego wobec żądania drugiego – stwierdzenie na podstawie art. 277 TFUE, że art. 2 ust. 2 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2506 nie ma zastosowania do strony skarżącej;
- obciążenie HADEA i Komisji oraz wszystkich interwenientów sprzeciwiających się niniejszej skardze kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca podnosi niezgodność z prawem dokumentu Komisji o nieznaney dacie opublikowanego na portalu Funding & Tenders jako FAQ 22172, zatytułowanego „What are the entities maintained by public interest trusts concerned by the Council Implementing Decision 2022/2506?” (Jakie podmioty są utrzymywane przez trusty interesu publicznego, których dotyczy decyzja wykonawcza Rady 2022/2506?) (zwanego dalej „dokumentem FAQ 22172”). Strona skarżąca twierdzi, że dokument FAQ 22172 jest albo aktem nieistniejącym, albo aktem niezgodnym z prawem, i podnosi naruszenie zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, naruszenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie warunkowości”) ⁽²⁾ oraz naruszenie decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2506. Utrzymuje ona również, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ opiera się na niezgodnym z prawem dokumencie FAQ 22172.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/2506 z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie środków ochrony budżetu Unii przed naruszeniami zasad państwa prawnego na Węgrzech (Dz.U. 2022, L 325, s. 94).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (Dz.U. 2020, L 433, s. I/1).

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Mathias Corvinus Collegium Alapítvány i strona skarżąca nie są jednostkami rządowymi w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie warunkowości. Strona skarżąca podnosi naruszenia rozporządzenia w sprawie warunkowości, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”), istotnych wymogów proceduralnych⁽³⁾, prawa do obrony, obowiązku uzasadnienia oraz brak kompetencji. Podnosi ona również zarzuty niezgodności z prawem decyzji wykonawczej Rady 2022/2506 i dokumentu FAQ 22172.
3. Zarzut trzeci w którym strona skarżąca podnosi niezgodność z prawem decyzji wykonawczej Rady 2022/2506 i twierdzi, że Komisja i Rada nie wykazały znaczenia naruszenia praworządności i rzeczywistego związku między naruszeniem a poważnym ryzykiem wpływu na należyte zarządzanie finansami w ramach budżetu Unii lub na ochronę interesów finansowych Unii. Podnosi ona również błędy w ocenie, naruszenie rozporządzenia w sprawie warunkowości i obowiązku uzasadnienia, istotnych wymogów proceduralnych oraz brak kompetencji.
4. Zarzut czwarty, w którym strona skarżąca podnosi niezgodność z prawem decyzji wykonawczej Rady 2022/2506. Twierdzi ona, że Komisja i Rada nie wykazały proporcjonalności środka, popełniły oczywiste błędy w ocenie, dopuściły się naruszeń rozporządzenia w sprawie warunkowości, zasady proporcjonalności, obowiązku uzasadnienia, art. 14 i 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz rozporządzenia finansowego. Strona skarżąca utrzymuje również, że HADEA i Komisja naruszyły też wszystkie te zasady w zaskarżonej decyzji.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady domniemania niewinności, zasady równego traktowania i niedyskryminacji. Strona skarżąca podnosi również zarzut niezgodności z prawem decyzji wykonawczej Rady 2022/2506.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do działania na niezakłóconym rynku (art. 16 i 20–21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 101, 102 i 107 TFUE). Strona skarżąca podnosi również zarzut niezgodności z prawem decyzji wykonawczej Rady 2022/2506.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz naruszenia istotnych wymogów proceduralnych. Strona skarżąca podnosi również zarzut niezgodności z prawem decyzji wykonawczej Rady 2022/2506.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza sporny dokument FAQ, sporny przepis ⁽⁴⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 ⁽⁵⁾, decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2021/173 ⁽⁶⁾, decyzję Komisji C(2021) 9343 z dnia 14 grudnia 2021 r. ⁽⁷⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. ⁽⁸⁾, oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. ⁽⁹⁾, przy czym strona skarżąca podnosi w tym względzie brak kompetencji.

⁽⁴⁾ Określony w skardze jako art. 2 ust. 2 decyzji wykonawczej Rady 2022/2506.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi (Dz.U. 2003, L 11, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/173 ustanawiająca Europejską Agencję Wykonawczą ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Zdrowia i Cyfryzacji, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych, Europejską Radę ds. Innowacji i Agencję Wykonawczą ds. MŚP, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych i Europejską Agencję Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury oraz uchylająca decyzje wykonawcze 2013/801/UE, 2013/778/UE, 2013/779/UE, 2013/776/UE, 2013/771/UE i 2013/770/UE (Dz.U. 2021, L 50, s. 9).

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji C(2021) 9343 z dnia 14 grudnia 2021 r. zmieniająca decyzję C(2021) 948 w sprawie przekazania uprawnień Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Zdrowia i Cyfryzacji w celu wykonania zadań związanych z realizacją programów Unii w obszarach EU4Health, jednolitego rynku, badań naukowych i innowacji, cyfrowej Europy, instrumentu „Łącząc Europę” – technologie cyfrowe, obejmujących w szczególności wykorzystanie środków zapisanych w budżecie ogólnym Unii.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004 L 24, s. 1)

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. 2015, L 141, s. 73).